

המבקשת:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

רח' שד' פלי"ם 15א חיפה, מיקוד 3309519

טלפון: 073-3921500 פקס: 02-6467060

דואר אלקטרוני: DA-HAIFA-criminal@justice.gov.il

נגד

המשיב:

הנאשם

איתי (בן יוסף) בן עמי

יליד 29/11/00, ת.ז. ...

רחוב ..., קרית ים

(במעצר בתיק זה מיום 04/01/22)

בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים

לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

מוגשת לבית משפט נכבד זה בקשה לפי ס' 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996, לצוות על מעצרו של המשיב עד תום בירור דינו.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המצ"ב, המייחס לו את העבירות הבאות; **רצח (עם יסוד נפשי של כוונה)** – עבירה לפי סעיף 300(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **החזקת סכין שלא כדין** – עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ו-**שיבוש מהלכי משפט** – עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי כתב האישום, המשיב דקר למוות את משה אלנקווה ז"ל (להלן: "**המנוח**"), במהלך מפגש אקראי, באמצעות דקירת סכין בפלג גופו העליון, בסמוך לליבו של המנוח, תוך פגיעה בכלי דם מרכזיים שהובילו לאובדן דם מאסיבי, ולמותו של המנוח. עוד על פי כתב האישום, נמלט המנוח מהזירה, וזרק את הסכין ששימשה לרציחתו של המנוח בפח אשפה הסמוך לזירה.

3. בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו הלכאורית של המשיב ולהלן יפורטו מקצתן :

א. עדויות מפורטות של שני עדי ראייה ישירים לאירוע, חבריו של המנוח, שהופתעו ממעשיו, עזבו אותו, ניגשו למנוח והזמינו למקום כוחות הצלה. עדי הראייה, שניגשו למשטרה מיוזמתם, בבוקר שלמחרת הרצח, מפלילים את המנוח בביצוע הדקירה, שבתחילה לא הבחינו בה, אלא רק כעבור שניות ספורות, לאחר שהמשיב אמר להם שהוא דקר את המנוח, שאז, כאמור לעיל הם ניגשו למנוח והזמינו את כוחות הצלה. עדי הראייה, חבריו של המשיב ובעלי היכרות מוקדמת (אחד מהם בעל היכרות של כ-15 שנים איתו) מסרו שפגשו את המשיב בפארק הסמוך לרחוב מח"ל 39, ובשלב מסוים סיכמו שלושה ללכת לקיוסק המצוי ליד בריכת גליה על מנת לקנות ריזלות (נייר גלגול לסיגריות), כאשר המפגש עם המשיב היה אקראי לחלוטין, ובמהלכו המנוח קרא לעברם קריאות לא ברורות, אולם הוא לא היווה שום סיכון להם או למשיב, והם אמרו לו ש"הנה מהסטלה שלו", ורצו ללכת. בשלב זה, להפתעתם, המנוח עשה תנועת דחיפה עם ידיו (שהתבררה כדקירה בשלב מאוחר יותר), והם הדפו אותו מהמנוח ואמרו לו שאין שום צורך לעשות דבר כזה. כאמור לעיל, פנו עדי הראייה יחד עם המשיב לכיוון הקיוסק הסמוך (במרחק עשרות מטרים) עד שהמשיב התוודה שדקר את המנוח.

ב. **תצלומי מצלמות אבטחה המאששים בצורה מלאה את התרחשות האירועים, כפי שמסרו אותם חבריו של המשיב ;**

- i. מצילומי האבטחה עולה כי המנוח שהה לבדו ברחבת אספלט הסמוכה ל"בריכת גליה" בקרית ים, וכי המשיב ושני חבריו פגשו אותו ברחבת החניה (והם נצפים מתקרבים למקום), כשאיש לא נמצא לידם. כעולה מצילומי האבטחה, **כחצי דקה** לאחר המפגש בין המנוח לבין המשיב וחבריו דקר המשיב את המנוח בפלג גופו העליון.
- ii. עוד עולה מתצלומי האבטחה שהמשיב ושני חבריו התרחקו מהמקום, ולאחר מספר שניות (משנודע לחבריו של המשיב, מפיו, שהוא דקר את המנוח - ט.ע.) נצפית חזרת השניים לזירה, ובהמשך הגעת כוחות מד"א, ובהמשך כוחות משטרה, לזירה.
- iii. המשיב נצפה באופן רציף במצלמות האבטחה כשהוא עוזב את זירת הרצח, הולך לכיוון קיוסק סמוך למקום, אך לא נכנס אליו, אלא משנה את כיוון הליכתו, ופונה לעבר גן שעשועים (פארק עגנון) המצוי בסמוך לזירה (י' ר' גם מפה שנערכה על ידי צביקה אמיר). המשיב מצולם בפארק עגנון כשהוא חוצה אותו. יצויין כי הדמות שנצפית עוזבת את הזירה ומגיעה לפארק, ברצף של זמנים, מזוהה כמשיב (הן על ידי זיהוי פניו והם על ידי זיהוי בגדיו).
- iv. יובהר כי המשיב נצפה כשהוא חוצה את הכביש לאחר הרצח בשתי מצלמות אבטחה "המכסות" את אותה הסיטואציה (ובאחת מהן הוא מזהה את עצמו). למעשה המשיב זיהה את עצמו כדמות שחוצה את הכביש, לאחר מעבר אמבולנס ורכב נוסף קודם לכן, ועולה כי לא הייתה לו כלל האפשרות להגיע לקיוסק הסמוך לזירה ולקבל סכין מאדם אחד כפי שטען בחקירותיו.

ג. בחיפוש שיערכו על ידי אנשי היחידה החוקרת בפחים הסמוכים לפארק (ברחוב התוחם את הפארק), טרם מסר המשיב היכן זרק את הסכין (שהצביע בסופו של דבר על הפח בו הוא הודה שזרק את הסכין אליה, ט.ע.), נמצאה הסכין כשהיא מגואלת בדם, שלאחר בדיקה במכון הפתולוגי התגלה שמדובר בדמו של המנוח (הן על גוף הסכין והן על הלהב).

ד. גרסת המשיב – המשיב מסר שהוא אכן התעמת עם המנוח, והדף אותו באמצעות אגרוף, אך הכחיש שהיה מצויד בסכין. לטענתו, לאחר שחבריו חזרו לכיוון המנוח, הוא נכנס לקיוסק הסמוך, קנה קולה וריזלות, מהמוכרת ("מוכרת- אישה"), ולאחר מכן כשיצא מהקיוסק ניגש אליו אדם, שקודם לכן התעמת עם המנוח, הניח (דווקא) בידיו סכין ואמר לו להחביא/להעלים אותה, ואז הוא הלך, דרך הפארק, וזרק את הסכין בשל הלחץ שבו היה נתון, בפח בסופו של הפארק (שם נמצאה הסכין עוד בטרם מסר את מיקום הפח, ט.ע.). כאמור, לגרסת המשיב, כשהוא ושני חבריו הגיעו למקום המנוח התעמת עם מספר אנשים, שלטענתו אחד מהם ככל הנראה דקר את המנוח, אותם אנשים עמדו במרחק של 3-4 מטרים ממנו ומחבריו בזמן שעמדו ליד המנוח (הארבעה היו צמודים). גרסה זו מלבד חוסר סבירותה נסתרת בממצאים אובייקטיביים ;

i. המשיב נצפה כשהוא פונה לפארק אחרי הרצח לפני שהגיע לקיוסק.

ii. מצלמות האבטחה בקיוסק, שהן באיכות מאוד גבוהה מתעדות את כל הנכנסים (המנוח למשל מצולם כשהוא נכנס לקיוסק בשעה 18:59), והמשיב לא מצולם בתוך הקיוסק, בשום שלב שהוא. אף הסיטואציה שהוא מתאר, לא נצפית בקיוסק או בסביבתו.

iii. בקיוסק נכח מוכרן, ולא מוכרת. מעבר לכך, נערכה בדיקה עם המוכרן (ר' עדות ויקטור לויצקי שמצולם בעמדת המוכרן בלי שהוא מטבע הדברים פוגש במשיב) שהבהיר שבבית העסק אין כלל נשים שעובדות כמוכרניות. המשיב עומד על גרסתו למרות שהוצגו לו הנתונים שסותרים אובייקטיבית את טענתו.

iv. האנשים הנוספים שמסרו שהלכו לקיוסק (למשל עוברת אורח בשם אמה), נצפים היטב במצלמות הקיוסק.

v. המשיב עצמו מוסר שהמעבר המצולם שלו (כאמור לעיל, זיהה את עצמו) בגן השעשועים היה בסמוך לזריקת הסכין, על פי גרסתו שלו, ועולה כי לא הייתה שום סיטואציה אחרת בה הוא יכול היה לקבל סכין או לפגוש אדם אחר.

ה. ממצאים רפואיים ועדויות הרופאים שטיפלו במנוח בבית החולים רמב"ם – מהמסמכים ומהעדויות עולה כי הפגיעה במנוח היה קשה, ומיידית, במובן זה שהמנוח לא יכול היה להתהלך, מעבר לרגעים ספורים נוכח טיב הפגיעה שגרם לו המשיב (כפי שגם נצפה במצלמות האבטחה). יצויין כי על פי מצלמות האבטחה המנוח נצפה מתהלך בחניה, לבדו, למעט מפגש עם אדם אחר, כ-2 דקות לפני שפגש במשיב ובחבריו. לפי אותו מפגש, ולאחריו, המנוח מתהלך בצורה חופשית באזור זירת הרצח.

ו. ממצאי המכון לרפואה משפטית וממצאים מבית החולים רמב"ם – ר' למשל את עדותו של פרופ' גיל בולוטין, מנהל מחלקת ניתוחי לב ברמב"ם שטיפל במנוח והבהיר היכן בדיוק ארעה הפגיעה, וכי לאדם יש יכולת מוגבלת ביותר (שניות עד דקה מקסימום) להתהלך לאחר פגיעה מסוג זו שגרם המשיב, כאשר אין אף אדם אחר בטווח הזמנים כפי שנצפה במצלמות האבטחה שיכול היה לגרום לפגיעה במנוח, זולת המשיב עצמו.

ז. ממצאי מחקר תקשורת.

ח. עדויות ומזכרים מאנשי מד"א.

עילת מעצר ושליחת חלופת מעצר;

1. מדובר בעבירות המקימות חזקת מסוכנות על פי סעיפים 21(א)(1)(א), 21(א)(1)(ב), 21(א)(1)(ג), 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ו-1996.

2. המבקשת תטען, כי נסיבות ביצוע העבירות על ידי המשיב, מלמדות כי שחרורו ממעצר יעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו, מקים יסוד סביר לשיבוש מהלכי משפט על ידו וכן לחשש להימלטות מן הדין, לאור העונש לו צפוי המשיב.

3. מעשיו של המשיב מעידים על מסוכנותו לציבור ולא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירות המשיב פחותה.

4. עדים רבים שנחקרו בתיק הינם קרובי משפחתו ומכריו של המשיב וקיימת ביניהם היכרות מוקדמת, ומכאן קיים חשש ממשי לשיבוש.

5. המשיב נעצר ביום 04/01/22, ומעצרו הוארך עד ל-03/02/22, 14:00.

6. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בתיק זה.

טל עופר, עו"ד

סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז חיפה / מל"ז